העולם הזה

השבועון הסציר
ראיונורסציה

המנהל הכללי :
ב. ד. לוז

הוצאת "העולם הזה" בע"מ
רשות : "העולם הזה" בע"מ
מען המערכת והמנהל : תל־אביב, רח' נחלת בנימין 32, טל. 63155
מחיר : 180 פרוטה
"העולם הזה" בע"מ רשומה בפנקס החברות של רשם החברות בתל־אביב. מלבד עבור פרסומים מסחריים תתקבל תמורתה, רק לפי הזמנה מראש. אין מחזירים כתבים שלא נתקבלו על־ידי מערכת "העולם הזה" ואין מתכתבים עליהם.

העורך ומו"לו :
אבי אבנרי
ראש המערכת :
שלום כהן

עורך משנה, ביטחון :
יעקב כהן

עורך משנה, תרבות :
נורית קרן

הכתב הראשי :
שמואל שרף

העורך הראשי :
שמואל טרפר

הצלם הראשי :
ד. ברנר

חברי המערכת :
דן בן־אמוץ, משה בראבסקי, יחזקאל בן־עזר, אבנר (עמי) גלעד, נורית גרץ, ליה דיין, רות הלפרין, יחזקאל חשמונאי, אורי מילשטיין, משה מלכין, אברהם משולם, יעקב סלומון, עמנואל פרוסור.

ראש מערכת ירושלים :
יהושע נוי

ראש מערכת חיפה :
חיים שרמי

עורך מערכת :
דוד פרנין

עורך דסק :
משה אלון

מנהל מבצעים :
שלמה שרון

ראש הממלכה :
שלמה שרון

בזמן האחרון מתחשק בסטיבות קוקטייל, בסרטי־עתונים יצרי־לילה מילה חדשה : "דומיניון". היא מבטאת רעיון שגמצאו לו חסידים רבים, בגלוי או בסתר. תוכנו : ישראל תצטרף מחדש לחברת העמים הבריטי.

ברגע הראשון נראה הרעיון מנוסמי לגמרי. כל עתוני הארץ, יבוניהם גם שבעון זה, פרסמי בשעתו בשמחה כה רבה תמונת הדגל הבריטי היורד בתוך דחיפאי, עד כי בוער אפילו לחשוב שאותו דגל יתנופף מחדש בעל לבבינים רשמיים במדינת־ישראל.

אולם מאחר שרעיון זה נמצא עתה בסימן עלייה, מוטב להתמודד עמו בעוד מועד, למרי שיהפוך אפנה כללית.

•

בעיני מצדדי הרעיון, הריהו פשוט למדי. באחד הימים ישלח ראש ממשלת ישראל מכתב „לכבוד מזכירות הבר העמים הבריטי, לונדון, בריטניה הגדולה" (לא, אין כתובת כזאת, אל תבחל) ויבקש להצטרף למועדון.

מה תפסיד ישראל ? לא כלום. יהדעה החסידים, כי חברי־העמים מורכב מדומיניונים עצמאיים לגמרי, שכל שיעביוד לארץ האם מבטאם בנאומים לגברת צעקה וסימפאתית היושבת בארמון באקינגהאם, לונדון. יאפילו זאת אינה חיבה : הוד, למשל, אינה מכירה במלכה כלל. הבריטה על עצמה כרפובליקה במסגרת חברת־העמים.

מה תרויח ישראל ? המון, לפי דעתם של אותם אדונים. קודם כל, איש לא יתקוף דומיניון בריטי. זה פשוט אינו נעשה. מי רוצה להסתבך עם המלכה הבטוח הגדולה בלונדון ? ביחוד כשהצבא השכן, הלגיון הערבי, כפוף למעשה לאיזה מלכה ?

חוץ מזה, גיש השטרלינג האדיר הוא קורת־גג כלכלית נוחה למשק הישראלי המצוץ. יהיה למי למכור סחורות בחוץ־לארץ עדיפים. יהיה לנו בית.

ישנו עוד רעיון, אולם איתו בבטאים דק בלחש : מי יודע ? אם יהיה לבריטניה בסיס צבאי גדול בישראל, שוב לא יהיה לה צורך בממלכה־הבובות הירדנית. מדוע תתנגד לצרף אותה אלינו, אי לא תרשה לנו להתחלק בה עם סוריה או עיראק ?

מבחינה מסחרית : חשבון נכון.

•

הצרה היא שהחשבון אינו מציאותי כל כך.

חברי־העמים הבריטי אינו מועדון פתוח. לא כל אחד המוכן את המעיל המגבעת למשרת הכושי יכול להיכנס לחברי־החברים ולהזמין כוס ויסקי עם קוביות קרח.

האמת היא שהוא מועדון סגור מאד. לא היה עוד אף תקדים אחד שחבר הצטרף אליו מן החוץ, עד כה באי כל החברים החדשים מבפנים. הם היעלי בדרנה אחרי ששכנו, כמושבות, באגף־המשרתים.

אולם לא זה העיקר. כיום המועדון הוא בעיקרו אסיאתי. שני הדומיניונים הגדולים ביותר הם הודו ופאקיסטאן. יתכן שהודו תהיה ניטראלית במקרה הצורך. אך לם איש אינו יכול לצפות לכך מצד פאקיסטאן. זוהי מעצמה מוסלמית, הסועגת לכתר־מגדיונות בעולם הערבי. היא תתנגד בכל תוקף לכניסת ישראל, ודעתה תתקבל בלי כל ספק מכרעת. אין מבניים חברים חדשים למועדון, כשחברים תהיכים חשיבים מתנגדים לכך.

מבחינה זו אין כל הבדל בין הצטרפות לחברי־העמים הבריטי או למועדון השכן, הליגה הערבית. הבעיה קשה באותה מידה.

•

אפשר היה לחתר על כל החיכוך, לו לא הסתמנה בו תופעה המורה ומדאיגה ביותר. אפשר לקרוא לה : רצון להתפסח ריות. ההתפטרות מן החובות הקשות של החרות, בריחה מן המעמסה הנפשית של הכלכלית הקשה הכרוכה בעצמאות המדינה.

כי אחרי ככלות הכל, מה יש ברעיון הדומיניון אם לא שאיפה הכרתית או תת־הכרתית להעביר את חובת ההגנה על המדינה לידיים זרות, להטיל את מלחמת הקיום שלה על כתפיה הרחבות של האימפריה ?

שאיפה זו מסוכנת היא. אפילו אם היא מתעטפת באצטלה יפה. אין ספק שברוב מדינה אהידה כיום בישראל ייתר מכל מקום אחרת, דור שלם גדל בארץ על ברכי התרבות הבריטית. איתו דור לחם מלחמה פוליטית יצאית נגד הבריטים, אך לכ שנאתו היתה תמיד מהולה באהבה מבוישת. ועתה, במרחק של זמן, נראה כי האנגלים נהגו בתקופת־המאבק בהתאפקות רבה יותר ממה שאפשר היה לצפות מכל צבא אחר בעולם.

מזר שאמריקה, המזריחה לישראל כל־כך רבים, אהודה כיום כה פחות בברי־טניה. ני מק־קארתי, סרטי הוליבוד, החולצות הצבעוניות והמדיניות של ג'ון פוס־טר דאלס השינו במשותף הישג זה, שעה שמדיניותו המתונה והשקולה של ויזמאן צ'רצ'יל משכה לבבות רבים.

•

לו נתבקשתי היום לבחור בעד אחד שי אפשר להפקיד בידיו את השלטון על כדור הארץ, היתי בוחר, מן הסתם, בעם הבריטי. מבחינה זו היתי יכול לקרוא לי עצמי „אנגלו־פיליה". אולם מכאן דרך רחוקה מאד עד לרצון להעלות בחדש את הדגל הכחול, בעל שני הצלבים האדומים, על בנייני הקריה הירושלמית.

אין תחליף לעצמאות. בדרך החרות הלאומית אין סרטם במכונית זרה, אפילו אם קשה ההלוכה במעלה ההר. חייב כל עם לשאת על גבו את כל המעמסה, את המקלע הסתון של הנגתו ואת הצריח הכבד של מיסיו. אם רוצה הוא להיות אדון לגורלו ושלוט בביתו.

התפיה רחוקה מלהיות הכנון לאומי אידיאלי של עם היושב על אדמתו. אולם מי טב להחליף אותו בהמנון לאומי ישראלי, ביטוי חופשי של אומה חדשה המכה שורשים בארמתה, במקום לחלום על אי תקנה נצחי.

שמי שפיר

מכתבים

מי החמיד שבת

המתנה קנאי־השבת שהופיעה בשער העולם הזה (894) לא הוסיפה כבוד לעתון בפרס ולמדינת ישראל בכלל. למה הזה לכם לפרסם בשער החכמה את התוספה הרקובה ביותר במדינה ? מוטב שייתנו מרפסמים באותו מקום את המתבול על רבי־טרן דורון, החובש את שני הקיוונרים הפכפכים שיש היה פרשה רחבה יותר סוב.

אברהם כיבאלי, רמת־גן

יוסה הקדוש למרי של משטרת־ירושלים אל מה פרעו נמורא־קרתא מוכיח רק דבר אחד. ישראל עדיין אינה מדינה ריבונית, דוגמת השלשים מדד בתון נבולותיה. אילו היה תדבר קיומה כי רוסיה, היו שכנים בלתי וכנופיותו מוצאים את עצמם באחת התינות הנידחות של סיביר — או אפילו במקום מה. אפילו משטרת ארצות הברית הדמוקרטית פשטה על פני ישובי־המורמנים הקנאים, שסירבו לציית לחוקי המדינה, והחזיקה את מהיניהם בכלא משך חודשים רצופים.

המאסרים ל־48 שעות לא יעמנו התסרוקיה גזי סמת תחבר בלתי כבר מרגיש את עצמו בכלא כמו בבית לחיטול בקיום הקנאים יש דרך אחת ויחידה: לפנות את הסמורה תחשוכה של כאה שערים. למזר את ישיבה בבל־חבי־הארץ, לניים או הגוף של השכונה לצחיל על אפו העי תמהו.

אבנר צירן, ירושלים

את הדרך הטובה ביותר לטיפול בנגטרי־קרתא ראיתי בשנת 1950, כאשר באתי לבלות שבועים במחנה־הנוסע הצבאי שיהום בשכונת קטמון הירושלמית.

באחת השבתות החוקפה מכונית נושאת־שכר שערבת בנאה־שערים במטר אבנים ובקבוקים רי קים. אחד החיילים נפצע קשה בראשי וכוכית עינו האחת יצאה מכלי שימות. כאשר נודע הדבר אצלנו במחנה, עלינו על אוטובוסים, יחד עם אנשי מדנה צבאי כמוך, ונסענו למאה־שערים. נמורי־קרתא ניסו להתקיף גם אותנו, אולם כעבור דקות מספר הצלחנו להתבדר עליהם ולהפוס שיה מהם. תחקיתים של הקרוב־ברוך־הוא השבו שי נהרג אותם בו במקום. אולם אנו לא נענינו בדם לדעה עשינו רק דבר קטן. ניצחנו לכל אחר מהם פאה אחת. האמינו לי, אותם ניבורי־לב לא נראו בתחבורה ירושלים, עד אשר צמחו הי מיאות בחדש — ובסביבה אחר שהי שכבו בלתי רגיי

י. ל., תל־אביב

מוזין האדם הזה המסתיר בלב צעירים ישראלים כה רבים כלפי היהודים תחדשים ? וכי הפכו ה צברים נזי אנטישמי חדש ? איני מצריך את ה החיים כשהם באים לכפות את דתיהם על הבריטי החיים בבתי הירוק או בקניונים פולניות. אולם אל לנו להפריע את מנוחתכ במושדונים. יזכוהב להניח את חיהם בארץ.

יחזקאל בר־לוי, ירושלים

הזכות מוך מקצוע

משטרת־ישראל (בניה המשפט תתל־אביבי) מעני מעות תמוהי. כדור לכל כי מקימה של המחלת המדומה, דורה נקמון (תעולם הזה 896) אינו בבית־חסוהר בדמקה כדי לנצל את השרונותיה הנדירים כיאות היתה הממשלה לתת לה מקום נכבד בתנחלת המנגית המאוחדת. אני משוכנע שהיא תצליח לאסוף מיליוניידולרים תוך שבי עות ספורי

יצחק רימון, חיפה

המגבית אינה זקוקה לחובבנים. היא בנויה על כוחות מקצועיים.

ישקני מנשיקות פיהו

השבוע פגש אותי חבר אחד ברחוב ושאל אם אני יודע מה זה שיא־הטיפשות. כאשר אמרתי שאינני יודע הכריז : „שיא הטיפשות זה מדור השיקוח של העורם הזה (894)". הפסק הסכמתי לדעתו בהחלט.

ר. ב., ירושלים

רב הנזות על מבחן־השיקוח המרעי. זהו שאלון מסוכן מקוף ורב־סעות, המחושף בדרך מיוחדת את מערכת הסרובלמות המסוכנה שבעולם הנשי קיים תוהה רבה לכם גם בשם אנשהנו. אנוכי שיהרדשיקות־לילה־טוב.

יפה תעשו אם תואילו להעלות בגליונות הבאים כמה מן תבעיות הבוערות בשטח הנשיקות, ה מהחה שדה לא חרוש בתחום המדע, כגון השפעת נשיקה על מסטרוטיבית על פריון חיטצור. או השפעת נשיקה מימית על השכאת הנוכ.

משה נשקיני, תל־אביב

הקורא נשקיני ואנוחנו יבואו על סיפוקם בקרוב יפורסם מחקר מפורט על השפעת הנשיקה הלוהטת, המבוצעת בעמידה, על תעשיית ענלות־הילדים בישראל ובעולם.

הלאה הדמוקרטיה !

האמנם אינכם מסוגלים לחבין כי תוכנית קוקו (העולם הזה 893) היא המוצא היחידי מן המבוכה הכלכלי ? תוכנית זו תשים קץ למצב המנוול כו מתבזבזים, למשל, כספי המדינה על עבודות דחק בלתי־פרודוקטיביות באיזורי־ההרים, בו בזמי שקרים חוסר ידיים עובדות בנגב ובגליל...

כל תיכנון יעיל והגלה מתוקנת של משק מכרינה דורשים שליטה מוחלטת לא רק על אמצעי הייצור והחוסר הלאומי, אלא גם על כוח־האדם — כדוגמת אנגליה בימי־המלחמה ובריח־המוצקות כי יום חיוסרה. רק מדינה עשירה כארצות־הברית יכולה להרשות לעצמה את חביזבוז, השחיתות, חוסר האיזון והעיוותים — ואת כל הבאלאגאן האופייני למשטר הדמוקרטי הבלתי־מרוסן! לכן אני תוכנית קוקו! לעזאזל הדמוקרטיה!

יורם דלמר, פתח־תקוה

זיכה איתם

אנו מלאים מרירות על כתבכם הנאוני, שהאשים את הוהב שבני כדהוב השוד וגידתם בכתבתו על מלוזהנוערים (העולם הזה 893). אנו דורשים בכל תוקף לשנות את מאמרכם ולדרוש מן־הכתב לתאר את הדברים כהיאורו הנכון, מבלי להפעיל את דמי יונו השעיר. אם לא ייכתב מאמר חדש על אותו נושא בזמן הקרוב ביותר, תהיה תנובתנו חריפה

תושבי רחוב שבזי (20 חתימות), תל־אביב

כתב העולם הזה לא רצה כלל לפגוע ברגשות דיירי רחוב שבזי, שאינם נופלים מדיירי כל רחוב אחר בתל־אביב, אלא להתריע נגד ההפקיה העירונית כלפיהם.

מדוע יש הבציב, אמצעים לבניית בתי־קיבוץ, חעולים בשש ספרות, ולשליחת נציגים לחוץ־לארץ בכל יום שני ושלישי, ואילו להלנת מחוסרי הבית בתל־אביב אין התקציב מספיק ?

לילי מזרחי, חולון

חידון ביכורים

חידון־הבולים שלכם (העולם הזה 893) ביכבד אותי לגמרי. אם כבר רציתם להקשות על הקוראים, יכולתם לחתר על השאלה מי היה ניבור ההפקה האמריקאית והשאול במקום זה מה הוא היה אולי לארחת־הצהריים. יכולתם גם לחתר על תאריך תחרות אומנוי הוונורה ולשאול בסכום זה אילה חברה ייצרה את האומנים המוסיקים על הגול. אז יד היה באמת חידון אנושי.

מרדכי דן, תל־אביב

אם הקורא דן התבלבל, סימן שהחידון ה שיג את מטרתו.

פורנוגראפיה המשירית

מעולם לא ראיתי שתי שורות פורנוגראפיות מאשר שתי השורות בחמשיר העיתם הזה (894). בלהלן:

— — —, — — —!
— — —, — — —!

האינכם חושבים שזה כבר ייתר מדי ?

מרדכי כרם, מגדל־אשקלון

העולם הזה מצטער על טעות־הדפוס, ש גרמה לרושם מוטעה זה השורות הנ"ל היו צריכות להיות כלהלן:

אחד נקם, במחיר הדם,
נשאר לעולמים.

אז חמשה שליחים קטנים
לבוסטון באו כן —
פגש אחד בת מליונר
להתחתן הוכרח.

אז ארבעה שליחים קטנים
פלשו להוליבוד.
אחד מכר תסרים („צבר")
אין פלא : היא אבוד.

אז שלושה שליחים קטנים
הגיעו לברואיל.
אחד ייבב : „הצם רעב !"
עודו דמעת מזיל.

אז שני שליחים קטנים ביבר
הגיעו להתאי.
אחד נשאר, בין באר לבאר,
לחקור את התחי.

שליח קט, אהרון הביב,
ליפתן בא ניאל.
בין בירשות היא נפגר בדד
נכסף לישראל.

(אך אל תדאג, פעוט נחמד —
כי המפעל נמשך :
עוד עשרה שליחים קטנים
זה כבר עומדים בסך.)

העולם הבא

מכבדה המפורר
לסיגרטות

שיר הפעוטנו היקרים

עשרה שליחים קטנים
יצאו לשאת חזון.
אחד ברומא שוב לא נ
קסם לו המזון.

אז תשעה שליחים קטנים
המשיכו לפאריז.
אחד נפל בפאס־פיגאל,
כי בבירות הפרוץ.

אז שמונה שליחים קטנים
הגיעו למאדריד.
בזירה אחד כרע :
דשור אותו החריד.

אז שבעה שליחים קטנים
בלונדון נאמו.
אחד לגם : „יחי העב !"
מאז לא קם גם היא.

אז ששה שליחים קטנים
טיפלו בשיקומים.